

ENR-3 POSTUPY PRO NASTAVENÍ VÝŠKOMĚRU

3.1 Všeobecně

Tyto postupy se vztahují na všechny lety. Výjimky a podmínky mohou být stanoveny příslušným stanovištěm ATS.

Postupy popisují metodu zajišťování příslušného vertikálního rozstupu mezi letadly a zajištění požadované vzdálenosti od terénu během všech fází letu. Tato metoda je založena na následujících ustanoveních:

3.1.1 Převodní nadmořská výška (TA)

Převodní nadmořská výška je nadmořská výška, ve které nebo pod níž se vertikální poloha letadla řídí nadmořskými výškami. Převodní nadmořská výška v celém FIR je 5000 ft (1500 m) AMSL, s výjimkou případu uvedeného níže.

Mimo TMA v horských oblastech, kde je terén vyšší než 4000 ft (1200 m) AMSL se převodní nadmořská výška pro všechny lety VFR a pro lety IFR letící mimo tratě ATS zvyšuje na nadmořskou výšku, která odpovídá výšce 1000 ft (300 m) AGL.

3.1.2 Převodní hladina (TL)

Převodní hladina je nejnižší použitelná letová hladina, nacházející se alespoň 1000 ft (300 m) nad převodní nadmořskou výškou.

3.1.3 Převodní vrstva

Vzdušný prostor mezi převodní nadmořskou výškou a převodní hladinou se nazývá převodní vrstva. Horizontální traťový let v převodní vrstvě není povolen vyjma zvláště povolených činností (viz AIP ČR ENR 1.7.2.1). Minimální tloušťka převodní vrstvy je v souladu s ICAO Doc. 7030/5 stanovena na 1000 ft (300 m).

3.2 Vyjadřování vertikální polohy letadla

3.2.1 Vertikální polohy letadel musí být vyjadřovány:

- a) letovými hladinami u letu v nebo nad převodní hladinou;
- b) nadmořskými výškami při letu v nebo pod převodní nadmořskou výškou;
- c) výškami nad zemí při traťovém letu do 1000 ft (300 m) nad zemí;

3.2.2 Při průletu převodní vrstvou musí být vertikální poloha letadla vyjadřována:

- a) letovými hladinami při stoupání; a
- b) nadmořskými výškami při klesání.

3.3 Změna z nadmořské výšky na letové hladiny a naopak

Změna z nadmořské výšky na letové hladiny a naopak se provádí:

- a) v převodní nadmořské výšce při stoupání; a
- b) v převodní hladině při klesání.

3.4 Popis oblasti pro nastavení výškoměru a postupy pro piloty

3.4.1 Při letu v nebo pod převodní nadmořskou výškou musí být QNH nastaveno následovně:

- a) QNH řízeného letiště
 - v CTR, TMA a v ATZ, jejíž horní hranici nebo její část tvoří spodní hranice TMA,

- pod spodní hranicí TMA, jež je definována nadmořskou výškou (AMSL)*.

*Poznámka 1: * Spodní hranice TMA definovaná nadmořskou výškou (AMSL) je vždy vztažena ke QNH řízeného letiště, kterému TMA náleží.*

*Poznámka 2: * Jedná se o lety ve vzdušném prostoru pod spodní hranicí TMA, jež by při nesprávném nastavení tlaku mohly neúmyslně způsobit nežádoucí narušení TMA nebo nevhodné zobrazení údajů tlakové nadmořské výšky na přehledových systémech ATS.*

Oblasti vzdušného prostoru pod spodními hranicemi TMA vyjádřenými AMSL jsou zobrazeny na obrázku „TMA se spodními hranicemi vyjádřenými AMSL“.

- b) regionální (oblastní) QNH nebo QNH nejbližšího neřízeného letiště
 - v ostatních případech.

Poznámka: Regionální (oblastní) QNH je předpověď minimální hodnoty QNH ve FIR Praha během stanoveného časového období.

- 3.4.2 Informace o letištním QNH, teplotě a převodní hladině v koncové řízené oblasti jsou uvedeny ve vysíláních ATIS nebo předávány příslušným stanovištěm ATS. Regionální QNH je uvedeno v meteorologických vysíláních a na žádost je k dispozici na stanovištích ATS.
- 3.4.3 Hodnoty QNH jsou uváděny v hektopascálech. Na vyžádání se poskytuje QNH v milimetrech Hg. Údaje o minimálních letových nadmořských výškách jsou uvedeny na příslušných mapách.
- 3.4.4 Lety VFR do nadmořské výšky 5000 ft (1500 m) AMSL nebo do výšky 1000 ft (300 m) nad zemí (AGL), v případě, že je tato hladina výše než 5000 ft (1500 m) AMSL, musí mít na výškoměru nastaveno QNH v souladu s odst. 3.4.1.
- 3.5 Plánování
Hladiny letu se v letovém plánu vyjadřují:
- a) letovými hladinami u letu v nebo nad nejnižší použitelnou letovou hladinou nebo nad převodní nadmořskou výškou;
 - b) nadmořskými výškami při letu v převodní nadmořské výšce nebo pod ní;
 - c) zkratkou VFR pro neřízené lety VFR.
- 3.6 Postupy v řízeném vzdušném prostoru
- 3.6.1 Jestliže letadlo letící VFR v řízeném vzdušném prostoru je povoleno ATC do nadmořské výšky, kterou pilot shledá neakceptovatelnou, musí požadovat náhradní nadmořskou výšku. Jestliže taková žádost není přijata, ATC bude považovat povolení za akceptované a předpokládat, že podle něho bude postupováno.
- 3.6.2 Vertikální rozstupy
Vertikální rozstup se zajišťuje pouze od letů IFR v řízeném vzdušném prostoru třídy C přidělováním rozdílných hladin podle tabulky cestovních hladin. Stanoviště ATC může v takovém případě přidělit letu VFR hladinu, která je určena letům IFR.
- 3.7 Tabulka cestovních hladin
Všechny traťové lety se musí uskutečnit v cestovních hladinách VFR, které odpovídají letěné trati podle Tabulky cestovních hladin uvedené níže. Stanoviště ATC poskytující službu v řízeném vzdušném prostoru však může letu VFR povolit i hladinu určenou pro lety IFR.

Tabulka cestovních hladin											
Magnetická trať											
Od 000° do 179°						Od 180° do 359°					
IFR			VFR			IFR			VFR		
FL	m	ft	FL	m	ft	FL	m	ft	FL	m	ft
-	900	3000	-	1050	3500	-	1200	4000	-	1350	4500
50	1500	5000	55	1700	5500	60	1850	6000	65	2000	6500
70	2150	7000	75	2300	7500	80	2450	8000	85	2600	8500
90	2750	9000	95	2900	9500	100	3050	10000	105	3200	10500
110	3050	11000	115	3500	11500	120	3650	12000	125	3800	12500
130	3950	13000	135	4100	13500	140	4250	14000	145	4400	14500
150	4550	15000	155	4700	15500	160	4900	16000	165	5050	16500
170	5200	17000	175	5350	17500	180	5500	18000	185	5650	18500
190	5800	19000	-	-	-	-	-	-	-	-	-

3.8 Převodní hladiny podle platného QNH

QNH v hPa	Převodní hladina
≥ 1051	50
1014-1050	60
978-1013	70
≤ 977	80

————— Konec kapitoly —————

Záměrně nepoužito

